I hytteboka fra Teltvika, 23. april 1974, har to av de som var med på å sette opp hytta, skrevet ned hvordan hytta kom på plass i Teltvika:

"…har vi funnet tiden moden til å fortelle kort (?) om hyttas tilblivelse (bereisigelse?):

Hytta kom til Bjørnøya som fryselager for Birger Pedersens anleggsarbeidere og ble gitt til besetningen på stasjonene etter at byggingen av den nye stasjonen var ferdig (ca. 68-69). I -69 prøvde man å få FINA-folket med helikopter til å frakte lemmene ned til Ellasjøen, men den gang ei, sa Bustenbart. Responsen var tydeligvis dårlig for hytta ble liggende til sesongen 71/72 da gutta mannet seg opp og fraktet delene hit til Teltvika. Noe mer ble beklageligvis ikke gjort og tiden gikk til høsten 73. I mellomtiden var lemmene blitt fullstendig vasstrukne av lagringen her så da noen i et anfall av lettsindighet fant på å skulle sette opp hytta var dette uten først å kjenne til lemmenes vekt.

En formiddag dro så Øystein Kristiansen, Trygve Nergaard, Paul Johansen, "Sheriffen" Gunnar Kolm, Knut Bjerke og Tor Stein Ølberg hit pr. båt. (Transporten gikk hele høsten pr. båt med til dels interessante opplevelser med rikelige badeopplevelser, strandinger, etc.).

Først (før vi hadde kjent på lemmene) tenkte vi å plassere hytta på grasvollen lenger ute (nord-vest) på brinken, men oppga fort dette da vi fant ut hva lemmene veide. De letteste klarte vi (6 mann) så vidt å løfte,- de tyngste (som tak- og bånnlemmene) måtte spettes av gårde langs bakken – på stokker – til byggeplassen. Bånnlemmene og de fire veggene kom ganske greit på plass etter dette,- men fremdeles gjensto problemet med å få på lokket (toppen) som vi ikke klarte å løfte. Etter mye bannskap, sliting i taljer (som vi ikke hadde noe å henge opp i) og bending på bjelker som ble brukt til jekk, gikk det imidlertid,- merkelig nok! Vektanslagene ble av de forskjellige gitt mellom 2 og 190 tonn. Det siste var vel kanskje i overkant, men det første syntes oss å være vel lavt.

Senere ble det mange båtturer og, da snøen kom, sledeturer med Laban og Knoll foran. Sponplatene innvendig ble skifta, dør og vindu innsatt og hytta tetta. Etter prefabrikasjon på stasjonen ble så på ettervinteren sengebenkene kjørt hit og det hele begynte å bli ganske trivelig (i hvert fall levelig). Honnør bør også "blekkmerra" til Wattski (snøscooteren til Ivar Nygård) tildeles etter å ha trukket til dels tunge sledelass med plater osv.

Første overnattingen skjedde ca. 15. oktober (september?) 1973 av Knut B. og Tor Stein Ø. etter å ha satt inn dør og vindu. Kranselag avholdtes så med indrefilet og rødvin. (Mye vin og noe biff). Hytta var <u>rå</u> og fuktig så fornøyelsen var heller liten.

Etter dette ble det noen få overnattinger,- men i det store og det hele ikke mye aktivitet før Paul og Jørgen kom i februar. (Nå er rødvinen slutt og vi rusler en tur til Røyvasshytta etter en Vermouth som står der!)."